

РЕШЕНИЕ

№ 3645

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1253** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Н. Б., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №20218727 от 07.10.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} с-в по н.а.х. дело № 9558 по описа за 2020 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че в настоящия случай е налице съществено нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като в Наказателното постановление (НП) не се съдържат каквито и да е данни за това къде е извършено нарушението, при каква фактическа обстановка, както и дали е осъществен съставът на посочената от актосъставителя разпоредба. Смята, че в хода на издаване на НП не е било доказано дали посоченият в НП товарен автомобил действително е извършвал превоз в периода след изтичане на удостоверение за техническа изправност на същия. Според оспорващия в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП се съдържат единствено бланкетни твърдения от страна на наказващия орган. Твърди, че не е спазена и разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН при издаване на НП, тъй като правните норми, описващи състава на конкретното

нарушение са бланкетни и са налице общи и абстрактни понятия, за да могат да имат повтарящо се действие неограничен брой пъти и спрямо широк кръг адресати. Смята, че в случая е приложима нормата на чл.93, т.9 от Наказателния кодекс (НК) и деянието е следвало да бъде квалифицирано като „маловажен случай“, тъй като лисват доказателства действително да са настъпили вредни последици от нарушението. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и НП №42-0000863/17.06.2020г. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ - С., представлявана от директора, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Н. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 42-0000863/17.06.2020 г., издадено от директора на регионална Дирекция „Автомобилна администрация“ – С., на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗавПр.), на транспортно предприятие [фирма] е наложено административно наказание - „имуществена санкция“, в размер на 200 (двеста) лева за това, че на 23.04.2020 г. е извършило международен превоз на товари на територията на Република А. с моторно превозно средство товарен автомобил – седлови влекач, марка „Д. ФТ ХФ“ 105.460 с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , от кат. №3, за което няма издадено валидно удостоверение за техническа изправност на ППС, с което е нарушило разпоредбата на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари (Наредба №11/2002г.). Установено е, че дружеството притежава Лиценз на общността за извършване на международен автомобилен превоз на товари № 11786, валиден до 16.03.2029 г.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №42-0000863/17.06.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: АУАН е съставен, съответно НП е издадено от компетентни органи; в хода на административнонаказателното производство са спазени установените в закона давностни и преклузивни срокове за съставяне на АУАН и издаване на НП. Прието е, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл. 42 ЗАНН и че не се констатира допуснати, при издаване на атакуваното НП, нарушения на процесуалните правила, като същото отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Макар и лаконично – са посочени всички основни елементи – време, място, превозно средство, в какво точно се е изразил пропускът на дружеството, в качеството му на превозвач, както и доказателствата, на които се основава нарушението (макар и само чрез цитиране на удостоверението за техническа изправност на ППС). На следващо място, съдът е приел, че достатъчно ясно са посочени нарушените разпоредби и предвид изложеното

– НП има минимално изискуемото от закона съдържание, което да осигури правото на защита на наказаното лице, и при издаването му не са допуснати нарушения от категорията на съществените. Безспорно се установява, според първостепенния съд, извършеното нарушение, тъй като към посочената в АУАН и НП дата – 23.04.2020 г., товарният автомобил, с който е извършван превоз, не е имал валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Посочени са аргументи, че процесното нарушение не покрива признаците на „маловажен случай“. Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 131^{-ви} с-в.

Дружеството касатор - [фирма], е санкционирано за нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба №11/2002г., според която лицето по чл.2, ал.1 извършва превозите на пътници или товари само с превозни средства, на които е извършен предпътен преглед за проверка на техническата изправност, и за които има издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от същата наредба международен превоз на пътници и товари може да извършва всеки едноличен търговец или търговско дружество, което притежава лиценз на Общността и заверени копия на лиценза, издаден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице. Неизпълнението на задължението по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба №11/2002г. представлява административно нарушение, което се санкционира на основание чл. 105, ал. 1 ЗАвПр. Последната цитирана норма предвижда, че за нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание глоба или имуществена санкция 200 (двеста) лева. По аргумент от § 5 от ПЗР на Наредба № 11 от 31.10.2002 г., безспорно същата се явява подзаконов нормативен акт, издаден въз основа на ЗАвПр.

В процесния казус по категоричен начин се доказва, че на 23.04.2020 г. касаторът е имал качеството на превозвач – притежаващ лиценз на Общността № 11786, валиден до 16.03.2029 г., и в това си качество е извършил международен превоз на товари на територията на Република А., със собствения си товарен автомобил – седлови влекач, марка „Д. ФТ ХФ“ 105.460 с ДК [рег.номер на МПС] , от кат. № 3, за който, към момента на превоза, не е имало издадено валидно удостоверение за техническа изправност. Фактът на извършения превоз категорично се доказва от приложения протокол от проверка, извършена от контролните органи в Република А. и от подадения от тяхната страна сигнал. Видно от извършената справка за „Технически прегледи“ от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, за ППС с ДК [рег.номер на МПС] са установени данни за извършен технически преглед на автомобила на 06.03.2019 г. и липсват данни към 23.04.2020 г. превозвачът да е разполагал с валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства Пътните превозни средства подлежат на периодичен преглед за проверка на техническата им изправност както следва -

превозните средства от категории N2 и N3 (от която е и процесното ППС), O2, O3 и O4, с изключение на къмпинг-ремаркетата, от чиято първоначална регистрация са минали не повече от 10 години – всяка година, след което – на всеки 6 месеца. При така събраните доказателства и с оглед тълкуването на правните норми, посочени по-горе, се стига до извода за безспорност на извършеното нарушение на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. от страна на [фирма].

Както правилно е посочил и СРС, не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспореното НП, а именно – на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, които да са довели до засягане правото на защита на наказаното лице. Установени са елементите от фактическия състав на твърдяното нарушение, посочени са времето, мястото, превозното средство, както и в какво се е изразило нарушението. Цитирането на удостоверението за техническа изправност, валидно до 06.03.2020 г. (т.е преди датата на извършване на превоза, по повод на който е направена и проверката) е било ключово при доказване на деянието. Правилно административно-наказващият орган (АНО) е подвел описаните факти под посочената правна норма.

Не се приемат и доводите на касатора, че нарушението би могло да се квалифицира като „маловажен случай“. Извършването на международни превози на товари е правнорегламентирана дейност, като в тази връзка с Наредба № 11 от 31.10.2002 г. са въведени изисквания тези превози да се извършват само с превозни средства, за които по надлежен ред е установено, че са технически изправни. Извършването на обществен превоз на пътници и товари без валидно удостоверение за техническа изправност е нарушение с висока степен на обществена опасност, тъй като засяга пряко безопасността на останалите участници в движението. Предвид значението и целта, която е поставил законодателят с необходимостта от преминаване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на превозни средства, извършващи обществен превоз на товари, то липсата на настъпили вредни последици е ирелевантно. Именно с вмененото задължение се цели да се сведе до минимум настъпването на инциденти, свързани с техническата изправност на превозните средства. Съдът намира за уместно да посочи, че съгласно т. 1 от Група 5 от Приложение № I от Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18 март 2016 г., установеното нарушение – липсата на валидно издадено удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност на процесното ПС, е квалифицирано като „най-тежко нарушение“.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № 20218727 от 07.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} с-в по н.а.х. дело №

9558 по описа за 2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.